

22.

НЕБЕСНО-ТО ЖИЛИЩЕ.

- 1 Има всерадостна земля,
Гдѣто святы-ти царствувать;
Всичкы-ти тамъ безсмертни сѫ,
И съесь Христа ся веселїйтъ.
- 2 Тамъ нѣма зиша, нѣма нощъ,
Но вѣченъ день, вѣчна весна;
Жива вода, животенъ плодъ,
Неувядаемы цвѣтя.
- 3 Тамъ нѣма грѣхъ, нито порокъ,
Но мирны, святы веселбы;
Само сильть-та, тѣсный потокъ
Онѣжъ сласть отъ насъ дѣли.
- 4 Но бавятъ ся страшливи-ти,
Като приближатъ при брегъ-тъ;
Съесь трепетъ виждатъ волны-ты
И да ся спуснijтъ ся боjтъ.
- 5 Дано да ся отдалечатъ
Мрачны-ты ни сумненія,
Очи-тѣ ни да различійтъ
Ясно небеснѣ тѣ землѣ.
- 6 Както Мовсей върху Фасгѣ
Видѣ землї-тѣ и умрѣ,
Да щѣшие ни ся показа
Красно-то ни наслѣдіе.
- 7 Тога въ тихы-ты ни души
Трепетъ веке не щѣха да
Ни Йорданскы-ты волны,
Ни тьина-та смыртна рѣка.